

**FAKTA
SERIE**

Varvet fortsätter att följa seaQwests rustning inför stundande Atlantsegling. I detta nummer lämnar vi fördäck och tar oss vidare akterut mot sittbrunnen.

Bilder: Bosse Niklasson

Den nya, stadiga sprayhooden är trygg att hålla i när sjön går hög och vinden piper i.

Ship shape in **seaQwest** fashion

Aldeles framme vid masten har vi satt en "Cableport" för alla kablar som skall ner i båten.

Fungerar ypperligt och är bra mycket snyggare än de gamla genomföringarna som läckte och såg tråkiga ut. (Var tvungen att lägga om teaken på främre delen av överbyggnaden för att dölja de gamla hålen.) Hittills har vi inte haft något läckage och det går lätt och smidigt att demontera vid avmastning.

VID REVNING AV GENUAN behöver skotpunkten flyttas fram och i hårt väder är detta ett både blött och riskabelt företag. Så därför fixades "flytande skotpunkt" med lite block och beslag (se bilder på nästa sida). Det fungerar hyfsat med en gammal skotskena och jobbet går mycket lättare och kan numera skötas från sittbrunn. Den lilla skoträttan i bakkant var ett dåligt val som kommer att bytas ut mot lite rejälare doningar när den ▶▶

ger upp. För att få fram paketet med skotvagnen är det bara att skota hem på tampen som bryts genom två block och därmed ger tillräcklig kraft vid revning och motsatta vägen när skotpunkten skall akterut drar en chockcordtamp skotblocket bakåt, åtminstone i teorin eller vid lätta vindar.

Chockcorden skall fästas långt akterut för att få bra drag över hela skotskenans längd.

LIVFLOTTEN HADE VI MÅNGA diskussioner kring var den skulle monteras. Moderna båtar kan ha sin i bakkant på den öppna sittbrunnen vilket är både praktiskt och säkert.

Vår gamla dam tillät inte denna form av montage så vi valde mellan luckgarage och akterpulpit. Det finns olika för och nackdelar med dessa varianter men för vår del landade det till slut med ett luckgaragemontage. För att inte riskera att tappa flotten förstärktes infästningarna genom att jag fräste ur stora hål runt varje fäste och ersatte divincellen i luckgaraget med massiv plast och givetvis sitter det superbrickor undertill.

Apropå säkerhet visade det sig att vårt standardfäste som flotten var monterad i var av undermålig kvalitet. Skruvar rostade och gångorna gav sig på ena låset. Vid kontakt med ansvarig hos generalagenten fick vi en ny hållare, denna var en bättre och kraftigare modell.

VINDSKYDDEN PÅ SIDORNA är vi mycket nöjda med. Förutom skydd mot vind och stänk ger de lite "privacy" när man ligger

i hamnar. Heléne har även sytt fickor på insidan där överbliven tamp, vinschhandtag och annat förvaras på ett lättillgängligt sätt.

I stället för att knyta fast vindskydden har jag satt fast dem med buntband som faktiskt blev både snyggt och praktiskt. Solen tar på buntbanden men de är ju lätta att byta ut. Texten på sidan är screentryckt. (Apropå buntband, jag äälskar buntband! Halva båten är ihopsatt med dessa förnämliga saker. Skämt å sido, buntband är mycket bra att ha ombord och går att använda till de mest skilda saker.)

MANTÅGSSTÖTTORNA är ett sorgligt kapitel på gamla Najader. Stöttorna sitter i styrpinnar som är nedgjutna i relingen. Jag fräste och göt om dessa våren 2004 och "peppar-peppar" de håller än. Nyare båtar har ett t-järn ingjutet under styrpinnen vilket stabiliserar mycket bättre.

För både bekvämlighet och säkerhet har vi öppnat mantåget med en grind. Jag valde att behålla standardmåttet för stöttorna och byta ut grindstöttorna till en modell med stödben som fanns att köpa hos Najadvarvet. Dyrt och komplicerat att få till grindarna men vi har inte ångrat oss!

Pelikankrokar gör det lätt att öppna och stänga.

Det vita kladdet runt fästena är vit vulktape, används överallt på däck och i rigg där vassa kanter finns. Grindarrang-

emanget skapade nya skavställen som inte var bra för genuaskotet. Detta fixade Heléne elegant med lite canvas.

Meningen var att vi skulle lädersko men det fungerar utmärkt hittills som det är.

För att staga stöttorna vid grinden när den är öppen lät vi tillverka ”mantågsstöttestöttor” som visade sig bli toppen som hållare för extrablock, linförare eller fäste i största allmänhet. Grinden är väldigt bra att ha när man ligger längs, vid ”fingers” som är vanligt ner i Europa och givetvis i och ur jollen när det är gungiga förhållanden. Att använda badplattformen när det går sjö runt båten är rent livsfarligt!

SPRAYHOODEN VAR NÅGOT som vi ganska tidigt kom fram till att den behövde bytas. Dels var den ful, ”vem har trampat på min Najad?”, med andra ord lite för låg och dels ville vi ha en starkare bågkonstruktion samt rutor i främre delen.

Jag hade inga problem med utsikten men Heléne såg rakt in i sprayhoodens canvas.

Från Uddevalla beställdes en ny, förhöjd variant med extra rutor i framkant samt en akterbåge att hålla sig i. Tillsammans med ratten kläddes den i brunt älgskinn som vi är mycket nöjda med. Nya bågar i 22 mm rostfritt gav en helt annan stadga och efter att vi kompletterat med extra stödben i sprayhoodens bakkant är det verkligen något att hålla i när det blåser!

På bilden ovan syns också delar av den bakvägg vi på uppmaning från tidigare långseglare skaffade innan vi stack. En annan säkerhetsdetalj är handtagen på sidorutan som inte fanns på äldre Najader men blev vanlig på den senare 361 modellen. Efter att vi satt dit dessa har jag flera gånger undrat hur vi klarade oss innan. Ett självklart stöd när man är på väg fram till fördäck i grov sjö.

Just det, bakväggen, ett fantastiskt komplement som skapar en liten ”ku-

vös” i sittbrunnen där man kan sitta varmt och skönt under nattseglingar eller då det är ruskväder. Den går att ha helt stängd eller med olika delar upprullade beroende på behov.

Stödbenet, lossas enkelt i nederkant med en sprint då sprayhooden fälls.

Mittdelen upprullad på ”kuvösen”. Här syns också akterbågen och man kan ana stödbenet bakom väggfönstret.

Vägen från Kiel-kanalen ner till Spanien präglades av lågtrycksbetonat väder så vår lilla ”kuvös” kom ofta till användning och var mycket uppskattad!

NÄR VI ÄNDÅ HÅLLER PÅ MED tak över huvudet och tygskydd är det lika bra att avverka biminin också...

Alla sa att det måste ni ha och vi tyckte att det löser vi på vägen. När vi väl landat på Gran Canaria var det uppenbart att man skall ha bimini och att lösa det gick också vägen.

Fördelen med att vänta är att man skaffat sig lite erfarenhet och sett olika lösningar, nackdelen är att det blir krångligare och till och med kan bli dyrare. ►►

Exempelvis köpte jag alla RF-beslag från Sverige som visade sig ta halva priset mot en tysk jättgrossist och en tredjedel av Gran Canaria-priset.

Då vi har en gammal klassisk båt valde vi att göra biminin lite smalare än det som är brukligt på moderna båtar där den oftast går ända ut till relingslisten, därmed infästningen i vindrutans handtag. (Så kom det till nytta igen!) Ett viktigt kriterie var att det gick att segla med biminin uppe så när rörkonstruktionen var klar gjorde vi en turné G.C. – Teneriffa – Gomera – Teneriffa – G.C. med bara rören monterade och tampar höll dem uppe i stället för canvas. Vi fick en och annan konstig blick men drog ett par nyttiga erfarenheter inför förfärdigandet. Sidoskydd och förlängningar kan vara aktuellt så tänk på att ordna någon form av fäste för dylikt.

I framkant är biminin fixerad med två rör fästade framför vindrutan och där bak spänns den med två band som är mon-

terade så att de inte kommer i vägen för storskot, vinschhandtag eller annat. Canvasen är lätt demonterbar med dragkedjor och bakbanden sitter med krokarna för snabborttagning. Rören går att fälla fram och låsa när tyget är borta. Det aktere röret fick delas likt en tältpinne för att bli hanterlig längd på.

BOSSE NIKLASSON, S/Y SEAQWEST

Här finns loftet!

Albström Segel AB
 Sörka Bergögata 2, 422 45 Hisingen Sörka
 Tel: 031-45 58 96, Fax: 031-58 51 88
 E-mail: info@albstromsegel.se, www.albstromsegel.se

Öppettider:
 Vardagar: 8.00-17.00, Lunch: 12.00-13.00